

**การศึกษาผลกระทบของการบริโภค การออม และการลงทุน
ในภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อรายได้ประชาชาติของประเทศไทย**
**The Impact of Consumption, Saving and Investment
in the Northeast on the National Income of Thailand**

พัชรี ชยากรโศภิต

Patcharee Chayakornsopit

คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-ok

Patchree_ch@rmutto.ac.th 0892209142

Received 23/09/2562

Revised 15/09/2563

Accepted 27/09/2563

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจแท้จริงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ (2) เพื่อศึกษาผลกระทบของ การบริโภค การออม และการลงทุน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อรายได้ประชาชาติ เก็บรวบรวมข้อมูลชุดเดียวประเภทอนุกรมเวลาช่วง พ.ศ.2545 - พ.ศ.2556 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัวด้วยเทคนิค การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) แล้วนำมาประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS)

ผลการศึกษา พบว่าการบริโภค การออม และ การลงทุนมีความสัมพันธ์กับรายได้ประชาชาติ โดยตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 99 ($R^2 = 0.99$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การบริโภคและรายได้มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันตามสมมติฐานที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การบริโภคเพิ่มขึ้น 1% รายได้จะเพิ่มขึ้น 1.220% เนื่องจากการบริโภคเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของรายได้ประชาชาติ เมื่อระบบเศรษฐกิจมีการบริโภคเพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นด้วย การออมและรายได้มีความสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน เนื่องจากการออมเป็นกระแสไหลออกจากเศรษฐกิจ ถ้าการออมเพิ่มขึ้น 1% รายได้จะลดลง 0.293% ผลการศึกษานี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 การลงทุนและรายได้มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมติฐานที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อการลงทุนเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลต่อรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น 0.464%

คำสำคัญ: การบริโภค การออม การลงทุน รายได้ประชาชาติ

Abstract

This study aimed to study the real economic conditions of the Northeast, the agricultural, industrial and service sectors and to investigate the effects of consumption, savings and investment in the Northeast on the National income. The secondary data in time series category 2002 - 2013 was used to analyze the relationship between multiple variables by technique. Multiple Linear Regression was analyzed and the coefficient was estimated by the Ordinary Least Square (OLS) method.

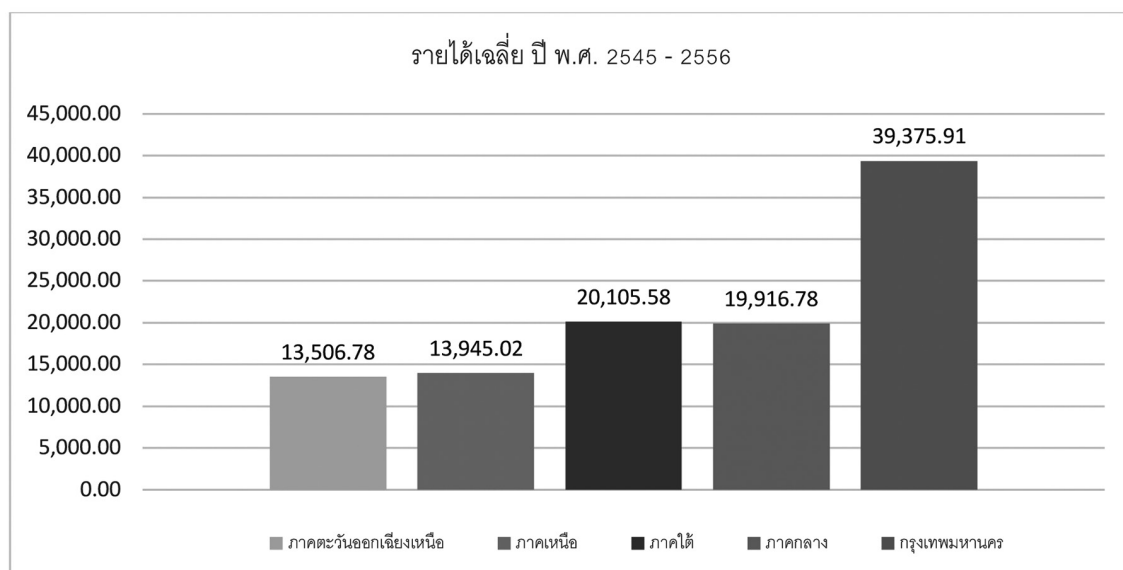
The results of the study showed that consumption, saving and investment were related to national income. The independent variable was able to describe the dependent variable 99% ($R^2 = 0.99$), which was statistically significant. Consumption and income were significantly correlated in the

same direction as hypothesis one. When consumption increasing by 1%, income will be increased by 1.220% as consumption is part of the component of national income. When the economic system has the consumption increase, it will also increase the national income. Money Savings and income correlate each other with no statistical significance which is not in accordance with hypothesis because money saving is an economic outflow. If savings were increased by 1%, income was reduced by 0.293%. Study results are not in accordance with the second hypothesis. Investment and income were significantly in the same direction as the third hypothesis. One percent of increase in investment will bring about national income enhancement 0.464 percent.

Keywords: consumption, savings, investment, national income

1. บทนำ

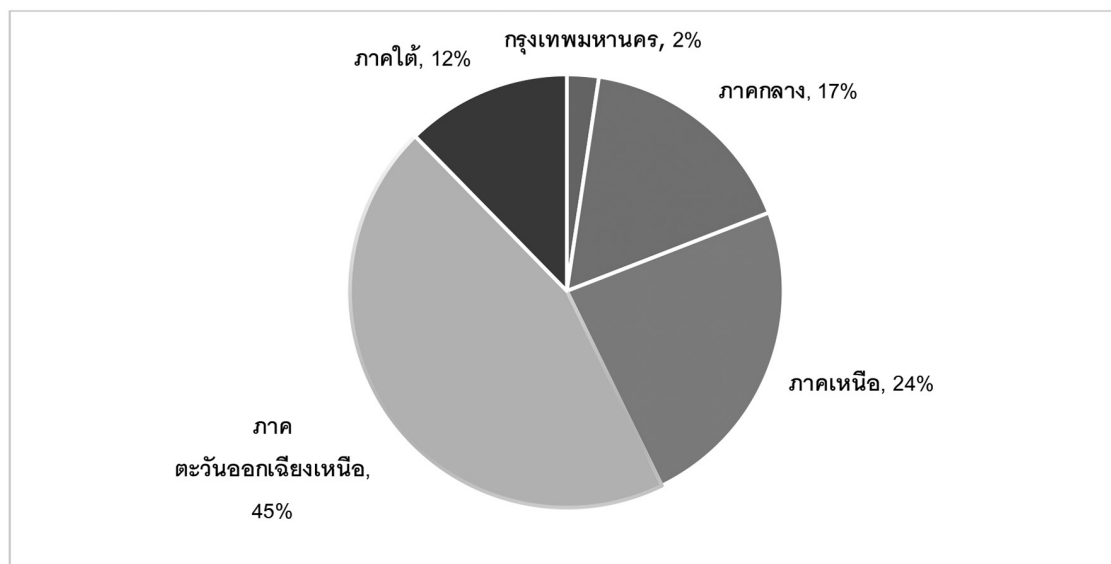
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ในปี 2538 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำสุดของประเทศไทย คือจังหวัดศรีสะเกษ มีรายได้ต่อหัวเพียง 18,199 บาท/คน/ปี ต่ำกว่า 13 เท่า เมื่อเทียบกับจังหวัดที่มีรายได้สูงสุดของประเทศไทย คือ กรุงเทพฯ ซึ่งมีรายได้ต่อหัว 238,849 บาท/คน/ปี นอกจากนี้ 10 จังหวัดที่มีรายได้ต่ำที่สุดของประเทศอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงตามลำดับจากจนที่สุดได้ดังนี้ คือ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ โยธธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ และสกลนคร (สมบัติ อารังธวังศ์, 2558) (ภาพที่ 1)



ภาพที่ 1 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จำแนกตามภาค ปี พ.ศ. 2545-2556

ที่มา: จาก รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี, โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556, ค้นเมื่อ 14 กันยายน 2560, จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>

จะเห็นว่ารายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 13,506.78 บาท ซึ่งต่ำกว่าภาคอื่นส่งผลให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีคนจนมากที่สุดในประเทศ (ภาพที่ 2)



ภาพที่ 2 จำนวนคนจนจำแนกตามภาค พ.ศ. 2556

ที่มา: จาก จำนวนคนจนจำแนกตามภาค, โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556, ค้นเมื่อ 14 กันยายน 2560, จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคอีสานมีพื้นที่กว่า 168,854 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งถ้าเราเปรียบภาคอีสานเป็นประเทศจะใหญ่กว่าประเทศสิงคโปร์ มากกว่า 200 เท่า ปัจจุบัน ภาคอีสานมีจำนวนประชากรประมาณ 22 ล้านคน คิดเป็นเกือบ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากรไทย แต่ภาคอีสานของไทยภาคเดียวก็มีประชากรเท่ากับกัมพูชาและลาวทั้งประเทศรวมกัน พอเป็นแบบนี้ ถ้าเรามองในแง่ของขนาดพื้นที่และจำนวนประชากรก็จะเห็นว่า ภาคอีสานมีความสำคัญต่อประเทศไทยไม่น้อยเลยทีเดียว ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของภาคอีสานมีการขยายตัวในระดับที่สูงเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ทำให้สัดส่วนของคนจนในภาคอีสานลดลงอย่างรวดเร็วและยังทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคอีสานเริ่มเปลี่ยนไปจากการทำการเกษตร ทำไร่ทำนา เปลี่ยนมาเป็นเศรษฐกิจนอกภาคการเกษตรมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้เศรษฐกิจของภาคอีสานจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมาแต่มูลค่าเศรษฐกิจของที่นี่ยังคงมีสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับมูลค่าเศรษฐกิจของไทย

รายได้ส่วนใหญ่ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาจากการทำนา เมื่อสภาพอากาศแห้งแล้งหรือฝนไม่ตกตามฤดูกาลก็จะทำให้ประชาชนขาดรายได้ซึ่งจะทำให้รายได้ของประชาชนลดลง จากภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีคนยากจนคิดเป็นร้อยละ 45 ของคนยากจนทั่วประเทศ ซึ่งจำนวนรายได้เฉลี่ยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความใกล้เคียงกันมาก แต่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ยังมีจำนวนคนยากจนมากกว่าภาคเหนือถึง 20 เปอร์เซ็นต์ จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างทางรายได้ในระดับภาคและระดับเขตการปกครองมีความเหลื่อมล้ำกัน โดยเฉพาะในเขตชนบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีระดับรายได้ต่ำ ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มระดับรายได้ให้กับกลุ่มคนที่มีรายได้ต่ำ รัฐบาลจึงได้ใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากในแต่ละปีในการสร้างโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการรับจำนำข้าว โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โครงการธนาคารประชาชน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามโครงการดังกล่าวมีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้การที่จะบรรลุเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ ผู้บริหารประเทศจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงถึงบริบทสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อรายได้ครัวเรือนในภูมิภาคท้องถิ่นนั้น ๆ ปัญหาสำคัญหลายปัญหาของประเทศส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากรายได้ของประชาชนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศซึ่งส่งต่อภาครัฐบาลโดยรัฐบาลจะเก็บภาษีได้ลดลงทำให้รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายจึงต้องก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น ส่วนการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในประเทศ การลงทุน

จากต่างประเทศก็จะลดลงอันเป็นผลมาจากเมื่อประชาชนมีรายได้ต่ำจึงทำให้การใช้จ่ายลดลงตามรายได้ภาคธุรกิจจึงต้องปลดคนงานทำให้จำนวนคนว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ดังกล่าวจะนำมาซึ่งปัญหาทางด้านสังคมตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ปัญหาอาชญากรรมและความอยู่ดีมีสุขของคนภายในประเทศ เป็นต้น ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่ารายได้ของประเทศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญยิ่งทั้งนี้รายได้ของประเทศได้มาจากรายได้ของประชาชนทุกคนภายในประเทศรวมกันซึ่งถ้าประชาชนมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นย่อมแสดงให้เห็นถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความอยู่ดีมีสุขและคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนการลดลงของปัญหาความยากจน ดังนั้นรายได้จึงนับเป็นเป้าหมายหนึ่งที่ทุกประเทศต่างให้ความสำคัญ

การวิจัยเพื่อการศึกษาจำนวน การบริโภค การออม และการลงทุนที่มีผลต่อรายได้ครัวเรือนของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดของประเทศและเป็นภาคที่เป็นส่วนมากของรายได้ประชาชาติประเทศไทย จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนและกำหนดนโยบายของภาครัฐ สำหรับโครงการต่าง ๆ ในการที่จะเพิ่มระดับให้กับรายได้ของครัวเรือนในชนบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีประสิทธิภาพ มั่นคง และยั่งยืน ซึ่งจะสามารถส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาความยากจนและสภาพความเหลื่อมล้ำของกลุ่มคนภายในประเทศได้ ดังนั้น โจทย์ที่สำคัญในตอนนี้คือจะอย่างไรให้เศรษฐกิจภาคอีสานเติบโตได้มากขึ้นอีก และ จะอย่างไรให้คนอีสานมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างทั่วถึง ซึ่งสุดท้าย ถ้าภาคอีสานมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ก็จะทำให้เศรษฐกิจทั้งประเทศไทยดีขึ้นตามทั้งทางตรง และทางอ้อม ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรที่สำคัญ มาศึกษาผลกระทบ

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจแท้จริงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

1.1.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริโภค การออม และการลงทุน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อรายได้ประชาชาติ

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การบริโภค มีความสัมพันธ์กับรายได้ประชาชาติทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 2 การออม มีรายได้ประชาชาติทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 3 การลงทุน มีความสัมพันธ์กับรายได้ประชาชาติทิศทางเดียวกัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลทุติยภูมิประเภทอนุกรมเวลาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตัวแปรอิสระคือการบริโภค การออม การลงทุน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตัวแปรตามคือรายได้ประชาชาติเป็นรายปีช่วงระยะ พ.ศ.2545 - พ.ศ.2556

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบสภาพเศรษฐกิจแท้จริงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

1.4.2 ทราบผลกระทบของการบริโภค การออม และการลงทุน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อรายได้ประชาชาติ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริโภค หมายถึง การกินหรือการใช้สินค้าและบริการ การใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือบรรเทาความต้องการของมนุษย์ และเพื่อนำมาเป็นปัจจัยในการผลิตสินค้าและบริการประเภทอื่น ๆ อันจะตอบสนองความต้องการให้มากยิ่งขึ้นจากรายได้ที่มีอยู่อย่างจำกัด

การออม หมายถึง รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่า เงินออม คือการสะสมเงินได้ ไว้ใช้ในยามที่เราต้องการ หรือเวลาฉุกเฉิน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ เราจะใช้ศัพท์ว่า การออมกับการฝากเงินในธนาคาร ผ่านบัญชีออมทรัพย์ หรือบัญชีเงินฝากประจำของธนาคาร เนื่องจากความปลอดภัย

ที่สูงและความสะดวกสบายในการฝากและถอนเงิน

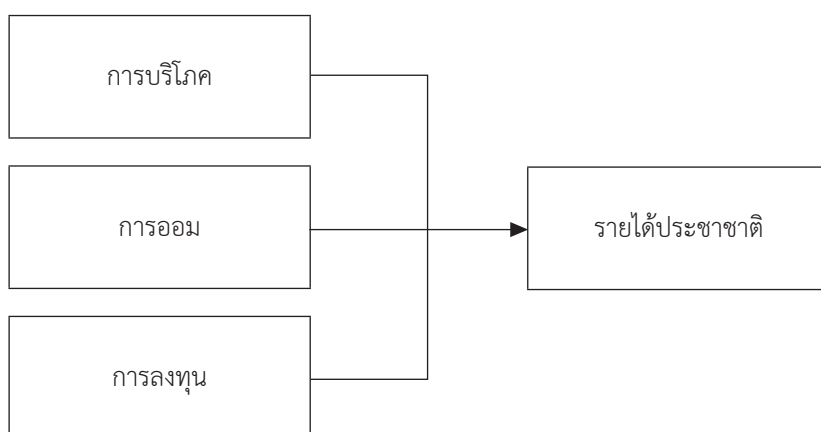
การลงทุน หมายถึง การนำเงินที่เรามีอยู่เป็นทุนในการสร้างผลกำไร หรือทำให้เงินนั้นงอกเงยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากการลงทุนประสบความสำเร็จก็จะได้ผลตอบแทนในรูปของกำไรที่สูงขึ้น จากเงินลงทุนแรกเริ่ม แต่ถ้าเกิดกลับข้างกัน การลงทุนนั้นล้มเหลวขึ้นมา ผู้ลงทุนก็ต้องยอมรับผลขาดทุน (สูญเสียเงินต้น) ไปด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ โอกาสที่สามารถเป็นไปได้ทั้งกำไรและขาดทุนนี้ เรารู้จักกันชื่อว่า “ความเสี่ยง”

รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการตามปกติของกิจการ รวมทั้งผลตอบแทนอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่ใช่ รายได้จากการขายสินค้าหรือบริการนั่นเอง

รายได้ประชาชาติ หมายถึง (GDP) มูลค่าที่เป็นตัวเงินของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศสามารถผลิตได้ในระยะเวลาหนึ่งโดยปกติจะใช้ระยะเวลา 1 ปี รายได้ประชาชาติจึงรายได้ที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการในรอบระยะเวลานั้น

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรม เรื่อง “การศึกษาผลกระทบของ การบริโภค การออม และการลงทุน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อรายได้ประชาชาติของประเทศไทย” เป็นแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงสาเหตุซึ่งจะเน้นศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่เป็นสาเหตุส่งผลต่อรายได้ประชาชาติของประเทศไทย เมื่อนำมาสร้างรูปแบบสมการเชิงโครงสร้างได้ดังนี้



2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลกระทบของ การบริโภค การออม และการลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อรายได้ประชาชาติของประเทศไทย” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลของการบริโภค การออม และการลงทุนของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค การออมและการลงทุน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีสุ่มประเภทอนุกรมเวลาของตัวแปรรายปีช่วง พ.ศ.2545 - พ.ศ.2556
4. ทดสอบคุณสมบัติ Stationary ด้วยวิธี Unit Root ด้วยโปรแกรม Eview
5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัวด้วยเทคนิค การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) แล้วนำมาประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS)
6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

2.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตรวจสอบตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรในรูปเชิงเส้นหรือไม่ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows แล้วทำการทดสอบข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

1. ทดสอบคุณสมบัติ Stationary ของตัวแปร
2. ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2)
3. ค่า t-Statistic
4. ค่า F-Statistic
5. ค่า Durbin - Watson

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวแปร C , I และ GDP มีลักษณะ Stationary ณ ระดับ First-Difference ยกเว้น ตัวแปร S มีลักษณะ Stationary ณ ระดับ Second-Difference

$$\text{Ln } Y = 386752.329 + 1.220C - 0.293S + 0.464I$$

(25.306) (10.147)** (0.437) (0.023)*

$$R^2 = 0.9, \text{ F-test} = 124.59, \text{ Durbin - Watson} = 1.570$$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า T-test โดยที่ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยที่ Y = รายได้ประชาชาติ

C = การบริโภค

S = การออม

I = การลงทุน

$\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแต่ละสมการ

e = ความคลาดเคลื่อน

จากการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่า F-Test ซึ่งเท่ากับ 124.595 และค่า P-value เท่ากับ 0.000 จะสรุปได้ว่า reject H_0 นั่นก็คือ การบริโภค การออม การลงทุน มีความสัมพันธ์กับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบคุณสมบัติ Stationary การบริโภค การลงทุนและ GDP มีลักษณะ Stationary ที่ระดับ First-Difference การออมที่ระดับ Second-Difference

4. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า การบริโภค การออม และ การลงทุนมีความสัมพันธ์กับรายได้ประชาชาติ โดยตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 99 ($R^2 = 0.99$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การบริโภคและรายได้มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันตามสมมติฐานที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การบริโภคเพิ่มขึ้น 1% รายได้จะเพิ่มขึ้น 1.220% เนื่องจากการบริโภคเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของรายได้ประชาชาติ เมื่อระบบเศรษฐกิจมีการบริโภคเพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นด้วย การออมและรายได้มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน เนื่องจากการออมเป็นกระแสไหลออกจากเศรษฐกิจ ถ้าการออมเพิ่มขึ้น 1% รายได้จะลดลง 0.293% ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 การลงทุนและรายได้มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมติฐานที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อการลงทุนเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลต่อรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น 0.464% โดยที่หากการลงทุนเพิ่มขึ้น 1% รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้น 0.464%

5. เอกสารอ้างอิง

- จูลี ตาปานานท์ และ สมรักษ์ รักษาทรัพย์. 2540. เศรษฐศาสตร์มหภาค 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิกุล โค้วสุวรรณ. 2533. ทฤษฎีและนโยบายการเงินเล่ม 1. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระพีวรรณ อุดมรัตน์. 2555. การศึกษาเกี่ยวกับการกระจายรายได้. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และ วลัยภรณ์ อัดตะนันท์. 2531. รายงานผลการวิจัยเรื่อง การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมบัติ อารังอุยวงศ์. 2555. ปัญหาของเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร.
- สุทิพย์ พิบูลย์ทิพย์. 2538. การออมของครัวเรือนในสถาบันการเงินในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556. รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 14 กันยายน 2560.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556. จำนวนคนจนจำแนกตามภาค. 14 กันยายน 2560.